

Czwartek, 8 lipca 2021 r.

P9_TA(2021)0349

Globalny system sankcji UE za naruszenia praw człowieka (unijna ustawa Magnickiego)

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 8 lipca 2021 r. w sprawie globalnego systemu sankcji UE za naruszenia praw człowieka (europejska ustawa Magnickiego) (2021/2563(RSP))

(2022/C 99/15)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje zalecenie dla Rady z dnia 2 lutego 2012 r. w sprawie spójnej polityki wobec reżimów, wobec których UE stosuje środki ograniczające w sytuacji, gdy ich przywódcy działają na rzecz osobistych i handlowych interesów w granicach UE ⁽¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 14 marca 2019 r. w sprawie europejskiego systemu sankcji za naruszenia praw człowieka ⁽²⁾,
- uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje, w których wzywa do ustanowienia ogólnounijnego mechanizmu nakładania ukierunkowanych sankcji na osoby fizyczne biorące udział w poważnych naruszeniach praw człowieka, w tym rezolucję z dnia 4 września 2008 r. w sprawie oceny sankcji UE jako elementu działań i polityki UE w obszarze praw człowieka ⁽³⁾, rezolucję z dnia 11 marca 2014 r. w sprawie wykorzenienia tortur na świecie ⁽⁴⁾ oraz rezolucję z dnia 20 stycznia 2021 r. w sprawie realizacji wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa – sprawozdanie roczne za 2020 r. ⁽⁵⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 20 stycznia 2021 r. w sprawie praw człowieka i demokracji na świecie oraz polityki Unii Europejskiej w tym zakresie – sprawozdanie roczne za rok 2019 ⁽⁶⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 września 2017 r. w sprawie korupcji i praw człowieka w krajach trzecich ⁽⁷⁾ oraz swoją rezolucję z dnia 5 lipca 2016 r. w sprawie zwalczania handlu ludźmi w stosunkach zewnętrznych UE ⁽⁸⁾,
- uwzględniając swoje rezolucje przyjęte zgodnie z art. 144 Regulaminu, dotyczące łamania praw człowieka, demokracji i praworządności (znane jako rezolucje w trybie pilnym),
- uwzględniając tytuł V rozdział 2 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE) dotyczący przyjmowania sankcji w ramach wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa (WPZiB),
- uwzględniając art. 21 TUE dotyczący zasad działań międzynarodowych Unii, w tym poszanowania zasad Karty Narodów Zjednoczonych i prawa międzynarodowego,
- uwzględniając art. 31 ust. 2 TUE dotyczący szczegółowych przepisów w sprawie WPZiB,
- uwzględniając art. 215 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) dotyczący przyjmowania sankcji w stosunku do krajów trzecich, osób fizycznych, grup i podmiotów niepaństwowych,
- uwzględniając deklarację nr 25 dołączoną do Traktatu z Lizbony w sprawie konieczności zapewnienia należnych praw procesowych osobom lub podmiotom objętym środkami ograniczającymi UE lub środkami UE mającymi na celu zwalczanie terroryzmu,
- uwzględniając wspólny wniosek Komisji oraz wiceprzewodniczącego i wysokiego przedstawiciela z dnia 19 października 2020 r. w sprawie środków ograniczających stosowanych w sytuacji poważnych pogwałceń i naruszeń praw człowieka (JOIN(2020)0020),

⁽¹⁾ Dz.U. C 239 E z 20.8.2013, s. 11.

⁽²⁾ Dz.U. C 23 z 21.1.2021, s. 108.

⁽³⁾ Dz.U. C 295 E z 4.12.2009, s. 49.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 378 z 9.11.2017, s. 52.

⁽⁵⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2021)0012.

⁽⁶⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2021)0014.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 337 z 20.9.2018, s. 82.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 101 z 16.3.2018, s. 47.

Czwartek, 8 lipca 2021 r.

- uwzględniając decyzję Rady (WPZiB) 2020/1999 ⁽⁹⁾ oraz rozporządzenie Rady (UE) 2020/1998 ⁽¹⁰⁾ z dnia 7 grudnia 2020 r. w sprawie środków ograniczających stosowanych w sytuacji poważnych pogwałceń i naruszeń praw człowieka,
  - uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2021/371 z dnia 2 marca 2021 r. ⁽¹¹⁾ oraz rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2021/478 z dnia 22 marca 2021 r. ⁽¹²⁾ wykonujące rozporządzenie (UE) 2020/1998 w sprawie środków ograniczających stosowanych w sytuacji poważnych pogwałceń i naruszeń praw człowieka,
  - uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1371 z dnia 5 lipca 2017 r. w sprawie zwalczania za pośrednictwem prawa karnego nadużyć na szkodę interesów finansowych Unii ⁽¹³⁾,
  - uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) 2017/1939 z dnia 12 października 2017 r. wdrażające wzmocnioną współpracę w zakresie ustanowienia Prokuratury Europejskiej („EPPO”) ⁽¹⁴⁾,
  - uwzględniając konkluzje Rady z dnia 18 listopada 2020 r. w sprawie planu działania dotyczącego praw człowieka i demokracji na lata 2020–2024,
  - uwzględniając strategiczne ramy UE dotyczące praw człowieka i demokracji z 2012 r.,
  - uwzględniając wytyczne Komisji z dnia 17 grudnia 2020 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Rady (UE) 2020/1998 (C(2020)9432),
  - uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka oraz inne traktaty i instrumenty Organizacji Narodów Zjednoczonych dotyczące praw człowieka,
  - uwzględniając Konwencję Narodów Zjednoczonych przeciwko korupcji i deklarację polityczną ze specjalnej sesji Zgromadzenia Ogólnego (w dniach 2–4 czerwca 2021 r.) w sprawie wyzwań i środków mających na celu zapobieganie i zwalczanie korupcji oraz wzmacnianie współpracy międzynarodowej,
  - uwzględniając europejską konwencję praw człowieka i załączone do niej protokoły,
  - uwzględniając swoją analizę z dnia 26 kwietnia 2018 r. zatytułowaną „Ukierunkowane sankcje przeciwko osobom fizycznym z powodu poważnych naruszeń praw człowieka – skutki, tendencje i perspektywy na szczeblu UE”,
  - uwzględniając decyzję Izby Karnej Sądu Najwyższego Hiszpanii z dnia 26 listopada 2020 r. dotyczącą decyzji Rady (WPZiB) 2017/2074 z dnia 13 listopada 2017 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Wenezueli ⁽¹⁵⁾,
  - uwzględniając pytania skierowane do Komisji i wiceprzewodniczącego Komisji / wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa w sprawie globalnego systemu sankcji UE za naruszenia praw człowieka (europejska ustawa Magnickiego) (O-000047/2021 – B9-0028/2021 i O-000048/2021 – B9-0029/2021),
  - uwzględniając art. 136 ust. 5 i art. 132 ust. 2 Regulaminu,
  - uwzględniając projekt rezolucji Komisji Spraw Zagranicznych,
- A. mając na uwadze, że art. 21 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE) stanowi, iż działania Unii oparte są na zasadach demokracji, państwa prawnego, powszechności i niepodzielności praw człowieka i podstawowych wolności, poszanowania godności ludzkiej, zasad równości i solidarności oraz poszanowania zasad Karty Narodów Zjednoczonych oraz prawa międzynarodowego;
- B. mając na uwadze, że zgodnie z art. 215 TFUE UE przyjmuje sankcje jako środki własne UE (tj. sankcje autonomiczne) lub w celu wykonania rezolucji Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych, w przypadkach gdy państwa trzecie, osoby fizyczne lub prawne, grupy lub podmioty inne niż państwa nie przestrzegają prawa międzynarodowego bądź praw człowieka lub prowadzą politykę czy działania, które nie są zgodne z zasadami państwa prawa lub zasadami demokratycznymi;

⁽⁹⁾ Dz.U. L 410 I z 7.12.2020, s. 13.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. L 410 I z 7.12.2020, s. 1.

⁽¹¹⁾ Dz.U. L 71 I z 2.3.2021, s. 1.

⁽¹²⁾ Dz.U. L 99 I z 22.3.2021, s. 1.

⁽¹³⁾ Dz.U. L 198 z 28.7.2017, s. 29.

⁽¹⁴⁾ Dz.U. L 283 z 31.10.2017, s. 1.

⁽¹⁵⁾ Dz.U. L 295 z 14.11.2017, s. 60.

Czwartek, 8 lipca 2021 r.

- C. mając na uwadze, że w komunikacie Komisji z dnia 19 stycznia 2021 r. zatytułowanym „Europejski system gospodarczy i finansowy: wspieranie otwartości, wytrzymałości i odporności” (COM(2021)0032) określono środki mające na celu poprawę skuteczności sankcji UE w celu dopilnowania, aby nie były one obchodzone lub osłabiane oraz ustanowienia repozytorium do celów wymiany informacji o sankcjach, a także plan działania mający na celu odejście od wykrywania systemowego nieprzestrzegania sankcji UE na rzecz postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego przed Trybunałem Sprawiedliwości Unii Europejskiej;
- D. mając na uwadze, że w listopadzie 2018 r. rząd holenderski zainicjował dyskusję między państwami członkowskimi UE na temat systemu ukierunkowanych sankcji za naruszenia praw człowieka na szczeblu UE; mając na uwadze, że Rada ostatecznie, w dniu 7 grudnia 2020 r., przyjęła odpowiednią decyzję i rozporządzenie ustanawiające globalny system sankcji UE za naruszenia praw człowieka;
- E. mając na uwadze, że Parlament Europejski systematycznie potępia przypadki naruszania praw człowieka;
- F. mając na uwadze, że bardzo często w rezolucjach przyjętych przez Parlament Europejski wzywa się instytucje UE do przyjęcia sankcji, w tym sankcji indywidualnych, wobec osób podejrzanych o popełnienie zbrodni przeciwko ludzkości lub poważne naruszenia praw człowieka;
- G. mając na uwadze, że korupcja może mieć niszczący wpływ na stan praw człowieka i często podważa funkcjonowanie i legitymację instytucji oraz praworządność; mając na uwadze, że Parlament wezwał do uwzględnienia nadużyć i aktów korupcji systemowej związanych z poważnymi naruszeniami praw człowieka również w ramach globalnego systemu sankcji UE za naruszenia praw człowieka;
- H. mając na uwadze, że Stany Zjednoczone, Kanada i Zjednoczone Królestwo przyjęły podobne systemy sankcji; mając na uwadze, że współpraca między podobnie myślącymi krajami, które podzielają wartości praw podstawowych, demokracji i praworządności, sprawi, że stosowanie ukierunkowanych sankcji będzie bardziej skoordynowane, a tym samym skuteczniejsze; mając na uwadze, że w dniu 26 kwietnia 2021 r. rząd Zjednoczonego Królestwa uruchomił globalny system sankcji antykorupcyjnych;
- pozytywnie ocenia przyjęcie globalnego systemu sankcji UE za naruszenia praw człowieka jako niezbędnego uzupełnienia zestawu narzędzi UE w zakresie praw człowieka i polityki zagranicznej, który wzmacnia rolę UE jako globalnego podmiotu działającego na rzecz praw człowieka, ponieważ umożliwia jej podejmowanie środków ograniczających wobec osób prawnych i fizycznych biorących udział w poważnych naruszeniach praw człowieka na całym świecie; podkreśla, że nowy system musi stanowić część szerszej, spójnej i jasno określonej strategii uwzględniającej cele polityki zagranicznej UE; podkreśla, że strategia powinna również mieć na celu określenie konkretnych poziomów odniesienia, które są powiązane z celami, oraz uszczegółowienie, w jaki sposób sankcje mogą pomóc w osiągnięciu tych poziomów odniesienia; wyraża jednak ubolewanie, że przy przyjmowaniu nowego systemu Rada postanowiła zastosować zasadę jednomyślności zamiast głosowania większością kwalifikowaną, i ponawia swój apel o wprowadzenie głosowania większością kwalifikowaną przy przyjmowaniu sankcji w ramach globalnego systemu sankcji UE za naruszenia praw człowieka;
  - z zadowoleniem przyjmuje określenie zakresu systemu wraz z wykazem konkretnych poważnych naruszeń praw człowieka, w tym związanych z przemocą seksualną i ze względu na płeć, oraz wzywa Komisję do przedstawienia wniosku ustawodawczego do zmiany obecnych przepisów dotyczących globalnego systemu sankcji UE za naruszenia praw człowieka poprzez rozszerzenie jego zakresu o akty korupcji; wzywa Europejską Służbę Działań Zewnętrznych (ESDZ) i państwa członkowskie do elastycznego dostosowywania go do pojawiających się wyzwań i zagrożeń dla praw człowieka lub nadużywania uprawnień państwowych lub nadzwyczajnych, w tym w związku z ograniczeniami wynikającymi z pandemii COVID-19 lub przemocą wobec obrońców praw człowieka; podkreśla, że sankcje UE są wymierzone w osoby naruszające prawa człowieka i nie powinny uniemożliwiać obywatelom korzystania z praw człowieka;
  - z zadowoleniem przyjmuje zapowiedź, że w 2021 r. Komisja przeprowadzi przegląd praktyk obchodzenia i osłabiania sankcji, a także przegląd obecnych obowiązków sprawozdawczych państw członkowskich w zakresie wykonywania i egzekwowania sankcji; wzywa Komisję oraz wiceprzewodniczącego Komisji / wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa do uwzględnienia wyników tego przeglądu do zaproponowania odpowiednich dodatkowych zmian legislacyjnych i wytycznych dotyczących wdrażania;

Czwartek, 8 lipca 2021 r.

4. podkreśla, jak ważne jest zadbanie o to, by system w takim samym stopniu był również ukierunkowany na podmioty gospodarcze i finansowe ułatwiające naruszanie praw człowieka; wzywa UE i jej państwa członkowskie, aby w przypadku gdy akty korupcji nie zostaną uwzględnione w przeglądzie istniejącego systemu, przyjęły za wzór brytyjski wniosek ustawodawczy dotyczący globalnych przepisów w sprawie sankcji antykorupcyjnych lub amerykańską ustawę Magnickiego czy kanadyjską ustawę o wymiarze sprawiedliwości dla ofiar skorumpowanych urzędników zagranicznych lub inne podobne systemy oraz aby przyjęły system sankcji antykorupcyjnych UE w celu uzupełnienia globalnego systemu sankcji UE za naruszenia praw człowieka;
5. z zadowoleniem przyjmuje amerykańską globalną ustawę Magnickiego z 2016 r. oraz wiodącą rolę, jaką odegrała ona w inspirowaniu innych podmiotów międzynarodowych, w tym UE, w ich wysiłkach na rzecz ochrony praw człowieka;
6. z zadowoleniem przyjmuje pierwsze decyzje wykonawcze w ramach tego systemu, które świadczą o zaangażowaniu UE na rzecz dobrego wykorzystania nowego ambitnego instrumentu; zachęca Radę do pełnego wykorzystania tego instrumentu w celu zwiększenia jego oddziaływania;
7. jest przekonany o skuteczności nowego systemu, w tym o jego efektach odstrasżających; jest głęboko przekonany, że niezbędne dla zapewnienia zasadności systemu są najwyższe możliwe standardy w zakresie kontroli sądowej i właściwej kontroli jego wykonywania; podkreśla potrzebę regularnego przeglądu wpisów, jasno określonych i przejrzystych kryteriów i metod wpisywania i usuwania osób fizycznych lub podmiotów objętych sankcjami, a także odpowiednich procedur prawnych umożliwiających zakwestionowanie wpisu w celu zagwarantowania dokładnej kontroli sądowej oraz prawa dochodzenia roszczeń;
8. potępia wszelkie sankcje odwetowe nałożone na UE, jej instytucje lub posłanki bądź posłów, organy lub obywateli wyłącznie za promowanie i ochronę poszanowania praw człowieka, demokracji i praworządności za pomocą globalnego systemu sankcji UE za naruszenia praw człowieka; przypomina, że środki odwetowe mają na celu zniechęcenie UE do podejmowania globalnych działań na rzecz ochrony praw człowieka zgodnie z jej zobowiązaniami traktatowymi; podkreśla potrzebę szybkiej, zdecydowanej i skoordynowanej reakcji UE na sankcje odwetowe nakładane przez państwa trzecie oraz potrzebę dopilnowania, by umowy dwustronne z takimi państwami nie podważały globalnego systemu sankcji UE za naruszenia praw człowieka ani ogólnie wiarygodności UE w polityce zagranicznej;
9. podkreśla, że państwa członkowskie UE muszą w taki sam spójny i szybki sposób interpretować stosowanie i egzekwowanie sankcji; wzywa Komisję, jako strażniczkę traktatów, do dopilnowania, by kary krajowe za naruszenie sankcji UE były skuteczne, proporcjonalne i zapobiegawcze; uważa, że niepodjęcie odpowiednich działań w przypadku ciągłych naruszeń praw człowieka osłabiłoby strategię UE w zakresie praw człowieka, jej politykę sankcji i wiarygodność; uważa, że scentralizowany mechanizm nadzoru nad wdrażaniem i przestrzeganiem przepisów jest niezbędny do zapewnienia lepszego egzekwowania sankcji; z zadowoleniem przyjmuje zapowiedź, że Komisja proponuje utworzenie repozytorium informacji o sankcjach oraz sporządzenie planu działania (w tym kryteriów i harmonogramu) mającego na celu przejście od wykrywania systematycznego nieprzestrzegania sankcji UE do postępowań w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego przed Trybunałem Sprawiedliwości Unii Europejskiej;
10. podkreśla, że państwa członkowskie muszą dopilnować, aby władze, przedsiębiorstwa i inne podmioty zarejestrowane na ich terytoriach w pełni przestrzegały decyzji Rady w sprawie środków ograniczających; wzywa państwa członkowskie i Komisję do zacieśnienia współpracy i zintensyfikowania wymiany informacji oraz apeluje o wzmocnienie europejskiego mechanizmu nadzoru i egzekwowania przepisów; wzywa Radę do regularnego uaktualniania informacji o przedsiębiorstwach znajdujących się w wykazach sankcji, ponieważ zwykle wykorzystują one luki prawne i znajdują inne pomysłowe rozwiązania, aby uniknąć nałożenia sankcji;
11. jest przekonany, że naruszenia środków ograniczających, a w szczególności zamrożenia aktywów, stanowią nielegalną działalność naruszającą interesy finansowe Unii; wzywa do dokonania oceny stosowności zmiany dyrektywy (UE) 2017/1371 i rozporządzenia Rady (UE) 2017/1939 w celu powierzenia Prokuraturze Europejskiej zadania ścigania przestępstw stanowiących naruszenie środków ograniczających przyjętych w ramach globalnego systemu sankcji UE za naruszenia praw człowieka, a także zadania prowadzenia dochodzeń w sprawie tych przestępstw i zadania stawiania przed sądem sprawców i współsprawców;

Czwartek, 8 lipca 2021 r.

12. wyraża ubolewanie, że Parlament Europejski nie odgrywa w tym procesie instytucjonalnej roli; apeluje o zapewnienie nadzoru parlamentarnego nad globalnym systemem sankcji UE za naruszenia praw człowieka i o wzmocnienie roli Parlamentu Europejskiego w zgłaszaniu przypadków poważnych naruszeń praw człowieka, aby zwiększyć pewność co do zasadności tego systemu, a także wzywa do powołania specjalnej parlamentarnej grupy roboczej do zbadania wdrożenia systemu sankcji; apeluje do ESDZ i Komisji o systematyczną i zinstytucjonalizowaną wymianę informacji z Parlamentem i państwami członkowskimi oraz o składanie im sprawozdań;

13. postuluje stworzenie przejrzystego i inkluzywnego procesu, który ułatwiałby wnoszenie wkładu podmiotom społeczeństwa obywatelskiego, w tym utworzenie komitetu doradczego na szczeblu UE oraz organizowanie regularnych spotkań z organizacjami społeczeństwa obywatelskiego, obrońcami praw człowieka i dziennikarzami śledczymi w celu monitorowania aktualnego statusu systemu i usprawnienia jego stosowania; wzywa ESDZ do wydania wytycznych dotyczących sposobu uczestniczenia w tym procesie i podkreśla potrzebę wprowadzenia mechanizmu poufności i ochrony świadków dla osób, które dostarczają informacji, takich jak obrońcy praw człowieka i organizacje działające na rzecz tych praw;

14. podkreśla, że ukierunkowane sankcje muszą mieć na celu osiągnięcie skutecznych i trwałych rezultatów; wzywa Komisję, ESDZ i państwa członkowskie do zapewnienia odpowiednich zasobów i wiedzy fachowej z myślą o stosowaniu globalnego systemu sankcji UE za naruszenia praw człowieka i regularnym monitorowaniu jego wpływu oraz do uważnego monitorowania przypadków umieszczania podmiotów w wykazach i usuwania ich z nich; podkreśla potrzebę poświęcenia większej uwagi i zasobów na publiczne informowanie o wykazach, zarówno w UE, jak i w innych zainteresowanych krajach, w tym poprzez tłumaczenie odpowiednich dokumentów na język lokalny osób lub podmiotów, do których skierowane są te informacje;

15. przypomina o potrzebie jednolitej i spójnej strategii wdrażania unijnych systemów sankcji oraz wzywa Komisję i ESDZ do zapewnienia spójności między globalnym systemem sankcji UE za naruszenia praw człowieka a polityką zewnętrzną UE, zwłaszcza spójności z jej polityką w zakresie praw człowieka i wspierania demokracji, a także ze wspólną polityką zagraniczną i bezpieczeństwa (WPZiB) oraz wspólną polityką bezpieczeństwa i obrony (WPBiO); apeluje ponadto o zapewnienie spójności między systemami sankcji UE a międzynarodowym prawem karnym, międzynarodowym prawem humanitarnym i polityką UE dotyczącą praworządności i podstawowych wolności;

16. ponownie podkreśla znaczenie spójności globalnego systemu sankcji UE za naruszenia praw człowieka z krajowymi i horyzontalnymi środkami ograniczającymi, środkami sektorowymi i embargami na broń oraz istniejącymi międzynarodowymi ramami sankcji, zwłaszcza tymi nakładanymi przez Radę Bezpieczeństwa ONZ, a także zaznacza, jak ważne jest, aby unijny system je uzupełniał;

17. wzywa UE do ustanowienia z USA sojuszu transatlantyckiego na rzecz obrony demokracji na świecie i do zaproponowania zestawu narzędzi obrony demokracji, który obejmowałby wspólne działania w zakresie sankcji i polityki przeciwdziałania praniu pieniędzy, oraz do zapewnienia powiązania unijnej polityki sankcji z unijnymi i międzynarodowymi dochodzeniami oraz szeregami innych międzynarodowych instrumentów wymiaru sprawiedliwości, takich jak trybunały międzynarodowe i inicjatywa dotycząca unijnego centrum wymiaru sprawiedliwości;

18. jest przekonany o zaletach współpracy i koordynacji z partnerami i państwami o podobnych poglądach we wdrażaniu globalnego systemu sankcji UE za naruszenia praw człowieka; zachęca Komisję i państwa członkowskie do korzystania ze ścisłej współpracy i strategicznych stosunków między UE a USA, opartych na wspólnej historii i wspólnych wartościach demokratycznych, przy ustanawianiu sankcji i wzywa do regularnych dyskusji na temat ukierunkowanych sankcji, zwłaszcza w ramach Transatlantyckiego Dialogu Legislatorów; wzywa Komisję i ESDZ do współpracy z zewnętrznymi instytucjami sądowymi, takimi jak Międzynarodowy Trybunał Karny, Europejski Trybunał Praw Człowieka, Międzamyerykański Trybunał Praw Człowieka, Afrykański Trybunał Praw Człowieka i Ludów oraz inne trybunały tworzone ad hoc, wspierane przez ONZ trybunały i inne organy, w tym z Biurem Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych ds. Praw Człowieka oraz międzynarodowymi organami nadzorczymi i monitorującymi, Organizacją Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie, NATO i Radą Europy, w celu zdobywania dowodów uzasadniających nakładanie sankcji w ramach globalnego systemu sankcji UE za naruszenia praw człowieka i zniechęcania do poważnych naruszeń praw człowieka; wzywa UE do wyrażenia poparcia dla ratyfikacji Rzymskiego Statutu Międzynarodowego Trybunału Karnego przez wszystkie kraje na świecie;

19. przypomina, że karne ściganie sprawców rażących naruszeń praw człowieka i aktów okrucieństwa przez jurysdykcje krajowe lub międzynarodowe powinno pozostać głównym celem wszelkich wysiłków podejmowanych przez UE i jej państwa członkowskie w celu zwalczania bezkarności; ponownie podkreśla znaczenie zasady jurysdykcji uniwersalnej w tym zakresie i z zadowoleniem przyjmuje niedawne postępowania sądowe prowadzone na podstawie tej zasady w szeregu państw członkowskich;

Czwartek, 8 lipca 2021 r.

20. podkreśla znaczenie dostosowania się krajów objętych procesem rozszerzenia do globalnego systemu sankcji UE za naruszenia praw człowieka zgodnie z ich szerszym dostosowaniem się do WPZiB UE;
  21. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz wiceprzewodniczącemu Komisji i wysokiemu przedstawicielowi Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa.
-